

GRAND OLE

OPREY

Amerikkalaista kansanmusiikkia

Vapunpäivänä pidettiin Helsingin Sibelius-Akatemian konservatoriossa erikoislaatuinen konsertti, jossa esiintyi yhden lähetysohjohtajan ja 15 lähetyssaarnaajan muodostama viihderyhmä. Konserttiin oli saapunut lähes 600 henkeä, jotka haltiotuneina seurasivat "jug and bottle", "barbershop", "dixieland" ja "country and western" musiikkia sekä hengellisiä neekerilauluja. Ohjelman päätti lähetyssaarnaajakuoron esittämä Sibelluksen "Finlandia".

Yleisöstä oli suuri osa kirkon jäseniä Helsingin alueelta, mutta lisäksi oli mukana uteliaita, jotka olivat tulleet seuraamaan esitystä lehti-ilmoituksen houkuttelemina tai ystäviensä, tuttavien tai sukulaistensa kutsumina. Monet odottivat, kun kuulivat että esityksen takana ovat "mormonilähetyssaarnaajat", että ohjelma olisi jonkinlainen hengellisen musiikin konsertti. Yllätyksekseen, mutta tuskin pettymyksekseen, he havaitsivatkin, että tarjolla oli korkeatasoista viihdemusiikkia, joka mielenkiintoisella tavalla esitteli amerikkalaisen kansanmusiikin kehitysvaiheita.

Konservatorion aulaan oli järjestetty kuvaesitys kirkkomme alkuperästä ja eräistä opeista, ja saatavissa oli myös MAP-kirkkoa käsittelevää kirjallisuutta.

Nykyään puhutaan usein siitä, kuinka ihmisiä on vaikeata lähestyä, ja tämä pätee nimenomaan silloin, kun kysymyksessä ovat uskonnolliset asiat. Konsertti kertoi kuulijoille, että kirkkomme lähetyssaarnaajilla on hyviä harrastuksia ja he ovat niissä kehittyneet niin pitkälle, että voivat tarjota lähimmäisilleen hengellisen sanoman ohella sopivassa tilaisuudessa myös korkeatasoista viihdettä elämän harmaiden hetkien piristykseksi. Mikäpä loisi parempaa "good williä" kirkkomme asialle – ja varmaan tällä keinoin voidaan lähestyä joitakin sellaisia ihmisiä, jotka muulla tavoin jäisivät tavoittamatta.

Helsingin konsertti oli viimeinen eri puolilla maata pidetyistä konserteista. Lähetyssaarnaajien viihderyhmä oli aikaisemmin esiintynyt Lahdessa, Turussa, Porissa, Tampereella, Vaasassa, Pietarsaareissa, Oulussa, Kuopiossa, Joensuussa ja Jyväskylässä, ja kaikkialla esiintyjät olivat saaneet tavatonta suoisota osakseen. Päi-

visin järjestettiin esityksiä mm. kouluissa ja illalla oli kussakin kaupungissa yleisö-konsertti, joka esim. Oulussa keräsi yhdeksättäsataa kuuntelijaa. Jyväskylässä Yleisradio nauhoitti ryhmän ohjelman.

Noin puolitoista tuntia kestäneen ohjelman juontajana toimi kaikilla paikkakunnilla vanhin Erick Erickson, joka siinä ohessa soitti ja lauloi instrumentteinaan banjo ja vetopasuuna. Muut esiintyjät olivat lähetysohjohtaja Orval L. Nelson (viulu), Steve Green (kitara, laulu), Bruce Sullivan (kitara, laulu), Wesley Arbon (laulu), Darrell Fletcher (kitara, piano, laulu), David Brown (laulu), Charles Bush (laulu), Michel Pratt (vetopasuuna), Douglas Wilde (laulu), Nolan Doxey (laulu), Kent Bates (piano), Douglas Garner (trumpetti), Robert McDaviitt (trumpetti), Paul Richards (laulu) ja Bruce Ashton (klarinetti ja saksofoni).

Ryhmän tulevaisuudensuunnitelmiin kuuluu uuden konserttikiertueen järjestäminen ensi syksynä.

Ennen konsertin päätteeksi esitettyä Finlandiaa lausui vanhin Erickson kuulijoille:

Konsertin aloitti "jug and bottle"-esitys, jossa instrumentteina käytettiin pesulautaa, lusikoita jms. soittopelejä.

Tässä ovat esiintymisvuorossa Bruce Ashton, Steve Green, Bruce Sullivan, Darrell Fletcher ja David Brown.

"Pidämme sitä suurena etuoikeutena, että saamme olla Suomessa ja että saamme oppia teistä. Myös olemme iloisia, että saimme opettaa teille vähän Amerikasta tänä iltana. Olemme ylpeitä, että olemme amerikkalaisia. Ja ollessamme täällä olemme oppineet kunnioittamaan Suo-

mea. Olemme oppineet siitä, mitä Suomi on kokenut ja tehnyt ja olemme siitä mieltä, että teidän on syytä olla ylpeitä Suomesta. Vilpittömästi toivomme, että te olette yhtä ylpeitä Suomesta kuin me olemme Amerikasta – sillä teidän pitäisi olla..."

Osa lähetyssaarnaajien 16-päisestä 11 eri paikkakunnalla konsertoineesta viihderyhmästä.

Teksti: Pertti Felin & Ulla Wälmaa

"Barbershop"-kvartetti (Fletcher, Arbon, Brown, Sullivan), jonka esityksissä oli laulun lisäksi veikeätä ilmettä.

Kitarat Green ja Sullivan, juontaja Erickson banjoineen ja "lännen pelimanni" alias lähetysohjaaja Orval L. Nelson.

Kuolema ja elämä

Sain tässä eräänä päivänä kortin sisarelta, joka sanoi, että hän oli alkanut käydä jossain toisessa kirkossa, koska meillä ei ole mitään uutta annettavana, mitä taas muilla kirkkoilla on. Toivon, että tämä ei ole kovinkaan monen mielipide, koska meillä on annettavanamme enemmän kuin kaikilla muilla kirkkoilla yhteensä. Meidän annettavamme on Jumalalta; muitten annettava on ihmisjärjen tuotetta. Haluaisin kertoa teille eräästä kauniista periaatteesta.

Pieni lapsi sairastui vakavasti ja kuoli. Surun murtama äiti ja murheen painama isä seisoivat lapsen vuoteen vieressä ja näkivät pienen poikansa vetävän viimeisen hengenvetonsa. He eivät voineet ymmärtää, miksi kenenkään täytyi kuolla. Miksi ihmisen on pakko kokea tuollainen koettelemus?

Kuolema on kova, silloin kun se sattuu kohdallemme, ja kuitenkin, kun me sitä ajattelemme tarkemmin, me tiedämme, että se on luonnollinen vaihe maanpäällisessä elämässämme.

Herra on säättänyt, että kaikkien on kuoltava, mutta Hän on myös ilmoittanut, että Hän on ottava pois kuoleman odan vanhurskailta, joita pienet lapset varmaankin ovat. He eivät tule maistamaan kuolemaa; se on oleva heille suloinen. (LK 42:46)

Profeetta Joseph Smith sanoi kerran: "Herra ottaa luokseen monia — jopa lapsiakin, jotta he välttyisivät ihmisten kateudelta sekä tämän maailman suruilta ja pahuuksilta. He ovat ehkä liian puhtaita ja hyviä elääkseen maan päällä. Sen vuoksi, jos me ymmärrämme asian oikein, meidän tulisi suremisen sijasta iloita siitä, että nuo luotamme lähteneet ovat säästyneet pahalta, ja että me saamme pian olla jälleen heidän kanssaan."

Hän sanoi myös: "Ainoa ero vanhana

ja nuorena kuolleen kahden ihmisen välillä on se, että toinen elää taivaassa ja iankaikkisessa valkeudessa ja kirkkaudessa kauemmin kuin toinen, ja hän pääsee pois tästä kurjasta maailmasta hieman aikaisemmin."

Vanhurskaille äideille on luvattu, että heillä on oleva tilaisuus ylösnousemuksen jälkeen kasvattaa lapsiaan aikuisia, jos kuolema on riistänyt heiltä tämän siunauksen täällä kuolevaisuuden tilassa.

Tämän selittämiseksi presidentti Joseph F. Smith on sanonut: "Joseph Smith julisti, että sellainen äiti, joka on joutunut hautaamaan lapsensa ja on täten menettänyt ilon ja tyydytyksen tunteen, joka koituu lapsen kasvattamisesta tässä maailmassa, tulee saamaan ja kokemaan kaikkea iloa, tyydytyksen tunnetta ja mielihyvää — vieläpä runsaammin kuin kuolevaisuudessa olisi mahdollista — nähdessään lapsensa kasvavan hengen täyteyden mittaan."

Presidentti Smith jatkaa: "Sillä ei ole väliä, kasvavatko nämä tabernaakkelit täyteen mittaansa tässä maailmassa vai onko niiden odotettava seuraavaa maailmaa." Profeetan sanojen mukaan ruumis kehittyy joko ajassa tai iäisytyksessä hengen täyteen mittaan, ja kun äidiltä on otettu pois ilo ja onni kasvattaa lapsensa mieheksi tai naiseksi tämän elämän aikana (jos kuolema on sattunut riistämään häneltä lapsen pois), tuo etuoikeus suodaan äidille seuraavassa maailmassa.

Näin äidit tietävät, että vaikka heidän lapsensa lasketaan hautaan pienokaisina, nämä lapset tulevat nousemaan lapsina. Toisin sanoen, ylösnousemuksessa lapsen "henki ja ruumis tullaan yhdistämään; ruumis tulee kehittymään ja kasvamaan hengen täyteen mittaan, ja ylösnoussut sielu tulee jatkamaan täydellisyyttä kohti." (Gospel Doctrine, luku 24)

Mormonin Kirja todistaa, että ylösnousemuksessa ruumiin kaikki osat tullaan saattamaan täydelliseen muotoonsa ja tilaansa. Alma sanoi: "Sielu palautetaan ruumiin yhteyteen ja ruumis sielun yhteyteen, ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiinsa yhteyteen; ei hiuskarvaakaan ole joutuva hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa." (Alma 40:23) Meidän ei siis tarvitse pelätä ruumiillisia vikoja. Maaliskuussa me vietimme pääsiäistä. Sen sanoma on ylösnousemuksen lupaus meille kaikille — sanoma siitä, että kuten Kristuksen lihaa ja luuta oleva fyysillinen ruumis nousi haudasta, samalla tavoin meidän ruumiimme nousee haudasta ja henkemme tulee asumaan jälleen siinä. Jumala elää ja me tulemme elämään. Kuolemalla ei tule olemaan pysyvää valtaa meihin. Rakkaat veljeni ja sisareni, te jotka sanotte, että meillä ei ole mitään uutta ja että meidän täytyy mennä muualle saadaksemme uutta tietoa, todistan teille, että näitä periaatteita ei voi löytää mistään muusta kirkosta kuin tästä. Ja tämä koskee kaikkia tämän suuremman palautetun evankeliumin periaatteita. Älkäämme unohtako sitä. Se on ainoa tapa, jolla me voimme saavuttaa iankaikkisen elämän.

Lähetyspresidentti
Orval L. Nelson

Kuolleita

Hämeenlinnan MAP-srk:n jäsen Vihtori Olavi Järvinen, synt. 29. 7. 1905 Tyrväällä, kuoli 26. 12. 1968 Janakkalassa.
Hämeenlinnan MAP-srk:n jäsen Toini Inkeri Niskanen, synt. 12. 12. 1910 Viipurissa, kuoli 17. 2. 1969 Hämeenlinnassa.
Turun MAP-srk:n jäsen Lyyti Mari Lisva, synt. 24. 5. 1903, Leppävirroilla, kuoli 23. 2. 1969 Turussa.
Helsingin MAP-srk:n jäsen Hilma Vilhelmina Aalto, synt. 9. 12. 1886 Pälkäneellä, kuoli 27. 2. 1969 Helsingissä.
Turun MAP-srk:n jäsen Karl Nestor Heino, synt. 18. 2. 1881 Rymättylässä, kuoli 15. 6. 1969 Turussa.

Pohjois-Helsingin (I) MAP-srk:n jäsen Iida Miettinen, synt. 26. 11. 1903 Puumalassa, kuoli 24. 6. 1963 Nurmijärvellä.
Helsingin MAP-srk:n jäsen Ida Kivi, synt. 6. 3. 1885 Kangasniemellä, kuoli 30. 6. 1969 Helsingissä.
Joensuun MAP-srk:n jäsen Aili Eliisa Penttinen, synt. 9. 8. 1890 Ilomantsissa, kuoli 7. 8. 1969 Joensuussa.
Tampereen MAP-srk:n jäsen Eino Käyhkö, synt. 29. 2. 1912 Viipurin läänin Pyhäjärvellä, kuoli 17. 8. 1969 Tampereella.
Pietarsaaren MAP-srk:n jäsen Hulda Johanna Fellman, synt. 24. 2. 1890 Kvevloxissa, kuoli 21. 8. 1969 Pietarsaareissa.
Lahden MAP-srk:n jäsen Toivo Jalmar

Salakka, synt. 4. 12. 1902 Muolaassa, kuoli 16. 10. 1969 Lahdessa.
Turun MAP-srk:n jäsen Vilho Johannes Soininen, synt. 23. 6. 1907 Kurkijoella, kuoli 19. 10. 1969 Turussa.
Lahden MAP-srk:n jäsen Maritta Alviina Lampén, synt. 7. 6. 1904 Luopioisissa, kuoli 20. 11. 1969 Lahdessa.
Lapsi Kari Kristian Merikoski Hyvinkään MAP-srk:sta, synt. 20. 1. 1969 Hyvinkäällä, kuoli 12. 12. 1969 Hyvinkäällä.
Yhdyskunnan jäsen Eino Olavi Karhu Helsingistä, synt. 18. 3. 1916 Viipurissa, kuoli 24. 12. 1969 Helsingissä.
Helsingin MAP-srk:n jäsen Viktor Jukarainen, synt. 13. 10. 1881 Viipurissa, kuoli 6. 1. 1970 Helsingissä.

PIONEERIT

*Viba oli syttynyt ja synkät pilvet peittivät maan.
Askeleet olivat raskaat ja hiljaisuus syvä kujilla ja teillä
ja pelko hiipi ovelta ovelle kuin raubaton muukalainen
eikä huomista uskallettu ajatella.
Äidit olivat levottomia ja pysyttelivät lastensa lähetyillä
valmiina johonkin, mistä eivät tienneet.
Isät odottivat ja tyynnyttelivät malttamattomia poikiaan.
Kujilta ja teiltä saapuivat sanansaattajat kuin tuulispäät.
Lähtekäämme erämaahan, lähtekäämme heti,
sillä kaukana lännessä on maa meitä varten,
siellä on rauha eikä siellä pelkoa ole eikä vihaa,
siellä on rakkaus ja vapaus palvella Jumalaa.
Jättäkäämme kodit, sillä pelko ja hätä on suuri
ja rakkaimpamme Joseph on poissa.*

*Sinä päivänä ajateltiin kiihkeästi uutta maata lännessä.
Sinä päivänä rukous oli enemmän kuin sanat.
Sinä päivänä kiitos täytti pilvisen maan.
Sinä päivänä tehtiin luja liitto pysyvä yhdessä
ja rukoilla ja palvella Jumalaa.
Siellä jossain — kunhan saavutaan,
ilosta sydän laulaa saa.*

*Halki erämaiden viittatietä tehtiin.
Surunmurtamina usein hauta umpeen luotiin.
Pakkasöinä ja myrskyssä ajatukset kotiin,
kotiin tuvan lämpöön palas.
Kynänsilmän äidit lapsiansa kanto antaako ne elämälle
vai kuolemako korjaa ja ilon sinisilmän loisteen sammuttaa.
Tällä tiellä ilo ja suru olivat kuin sisar ja veli.
Käsikädessä kulkivat he samaa tietä.
Ja yössä hiljaa tietämättä, näkemättä ihmissilmän
rukoukseen painautuivat maahan asti.*

*Oi, Jumala, ihmisten luo meidät lähetit opastamaan heitä
luoksesi.
Oi, Jumala, rukoilen, lähemmäksi vedä heitä ja siunaa armollasi.
He tuntevat surun ja murtunein mielin Sinua kiittävät.
Minut toisaalle jo lähetä.*

*Päivät vaihtuivat ja usko ja epätoivo kättä antoivat.
Silti rakkaus ja luottamus säilyi.
Ei hylkää Hän ihmislastaan, ei ennenkään erämaassa,
ei nytkään.
On profeetta heillä oppaanaan ja sanat ja neuvot rakkaan
Josephin.
Miksi jäisivät tähän? Heillä voimaa on kyllin.
Heitä ojaahan voimakas käsi.*

*Sinä päivänä ilo oli korkeimmillaan
ja silmiin kyynleet sai.
Siellä ovat Kalliovuoret, maa, joka on rauban maa,
ibana maa ja luvattu heille.
Karu oli se, ilman puuta ja pensasta,
mutta se oli luvattu heille kukoistavaksi tulla.
Ei muuta se kaivannut kuin saada juoda vuorten raikasta vettä.
Siksi käskyn he saivat johdattaa vedet vuorilta maaemnon juoda.
Pian kukoisti maa ja antoi parhaitaan
siunaten ihmisen vaivan ja työn.
Oli päättynyt vaellusmatka
ja uuterrasti työtä tehtiin
ja rakennettiin kodit ja temppeli
ja Jumala siunasi heitä ja lupauksensa piti.
Oli tuleva heistä mahtava kansa, pyhä kansa
ja ilo oli pysyvä maassa ikuisesti.*

Pirkko Mällinen